

Regeringen. Jeg ved ikke, om jeg fejler, men jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Erfaring ogsaa var vejledende for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), da han i Foraaret ikke afkrævede den nuværende Regering nogen saadan Erklæring. Tværtimod, hans Udtalelse gik jo endogsaa ud fra den Forudsætning, at en saadan Erklæring ikke vilde finde Sted. Den højtærede Konsejlspræsident fandt det ikke desto mindre fornødent at tage en vis Afstand derfra; jeg vilde nu ønske, at denne Afstandstagen ikke maa faa uheldige Følger, men at det maa lykkes os at kunne komme til en ganske jævn og rolig Forhandling, uforstyrret af Konflikter, særlig paa Finansloven. For vort Vedkommende er det en Selvfølge, at vi kun have den Interesse, at det maatte lykkes os at faa dette Arbejde i Gang, hvad enten det er den ene eller den anden, der leder det, og jeg vilde ønske det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, at det maa falde i hans Lød at føre disse Forhandlinger til en virkelig lykkelig Løsning. Han udtalte jo dette, at denne Rigsdags-samling vilde han give Overskriften: Småa Forventninger. Han har fuldstændig Ret i at sige, at naar den slutter, kan den Overskrift i hvert Fald ikke gælde længere, thi saa ere vi ude over Forventningernes Stadi; men jeg vil gøre opmærksom paa, at det er maaske slæt ikke saa ueffent at begynde en Gerning med småa Forventninger og saa faa dem overtrufne, bedre end det omvendte at begynde med store Forventninger og saa blive skuffet. Det gaar ofte saaledes i Livet, at hvad man venter, sker ikke, men hvad man mindst venter, det sker. Jeg vil derfor ønske, at dette maa gaa i Opfyldelse for den Samling, vi nu træde ind i, at de småa Forventninger, hvormed vi ganske sikkert fra alle Sider begynde denne Samling, maatte blive overtrufne, saaledes at det virkelig maatte lykkes os at faa gjort et godt Stykke Arbejde.

Scharling: Den første ærede Taler begyndte med at udtale, at man fra forskellige Sider ikke knyttede store Forventninger til denne Samling, og han anførte forskellige Aarsager dertil. En Aarsag

berørte han imidlertid ikke, som det dog kunde ligge ret nær at omtale, nemlig den, at man ganske naturlig maa se hen til, hvad der er præsteret i de to forløbne Samlinger af denne Rigsdagsperiode under det nuværende Folketingsflertals Ledelse af Arbejdet. Det er dog maaske Hensynet dertil, der har bidraget ikke mindst til, at Forventningerne til denne sidste Samling i Perioden ere saa smaa. Naar det ærede Medlem ogsaa anførte som en Grund, at Valgdagen, den 9de April, vil komme altfor nær ind paa Samlingens Slutning og derfor virke forstyrrende, hviler dette jo paa den Forudsætning, at det er en given Sag, at Rigsdagen skal vare et halvt Aar. Det maa man dog ikke betragte som i den Grad givet og normalt. Det er maaske denne Forestilling, der har bidraget ikke saa lidt til, at man i den første Del af Samlingen tager Arbejdet noget paa den lette Skulder og mener, at man altid har Tid nok, medens altsammen saa strømmer ind over Tinget i de sidste Par Maaneder af Samlingen. Det forekommer mig derfor ikke, at den Omstændighed, at Valgdagen ligger saa nær ved den formentlige Slutning, paa nogen Maade kunde indeholde en Opfordring for Regeringen til allerede at have udskrevet ny Valg i September og altsaa forvandlet den 3-aarige Rigsdagsperiode til en 2-aarig. Det maatte derimod ligge nær for dette Ting at søge at fremme Arbejdet saa energisk og hurtigt, at man kunde tilendebringe Samlingen i en passende Tid før Valgdagen, saa at der kunde blive den fornødne Tid til Forberedelser til Valget. I øvrigt skal jeg gerne udtale en Anerkendelse af de Ord, hvormed det ærede Medlem sluttede, om hans og hans Partis Beredvillighed til at forhandle med alle Partier for at bringe et nyttigt Resultat ud af Samlingen. Ikke mindst skal jeg udtale min Anerkendelse af, at han sagde, at han ogsaa vilde tage de småa Fremskridt, naar det blot var Fremskridt; thi det er noget, som i tidligere Tid kun alt for meget har forhindret ethvert Fremskridt, at man fra dette Tings Flertals Side har været saa tilbøjelig til at sige, at naar man ikke kunde naa alt, hvad man ønskede, foretrak man intet at faa. Jeg tror, at det vil være meget heldigt, om man